

Malgrat tot, un got mig ple

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 10 de setembre del 2010

Sopar de juliol en un bon japo amb uns amics que viuen a la part alta.

-¿Qui serà president?

-Mas ho té bé. És difícil que el tripartit sumi.

(Sospir de satisfacció.)

-Ja va guanyar les dues vegades anteriors.

-Sí, però governa qui aconsegueix la majoria. Ho diu l'Estatut.

-Mas és millor.

-Pot ser, però sociològicament Montilla representa més el català mitjà d'avui.

Per un moment, el sopar es va ennuvol·lar, però el diàleg il·lustra el que pensa una part de Catalunya. De la classe dirigent i de la classe mitjana acomodada, que no sempre és conservadora. En el que sí que coincideixen tota la dreta i molts catalanistes (més o menys d'ordre) és que el tripartit és un desastre. Com més aviat marxi, millor.

No és fàcil defensar el tripartit. Ell no ho fa. Però un país normal no havia de passar de 23 anys de pujolisme a Artur Mas. L'alternança és la mare de la democràcia. Un país és més que un partit. I el president Montilla - amb incoherències i errors- ha evidenciat que el centreesquerra (recolzat en una esquerra més radical) pot governar.

Però avui només pretenc apuntar que el que alguns consideren un dogma indiscutible -que el tripartit és un desastre i que tothom pensa que ho ha

fet fatal- no és l'opinió general. Per saber el que Catalunya vol s'ha d'enganxar l'orella a l'Empordà i a Ganduxer, és cert. Però les enquestes serioses no sobren. Les del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) són solvents i l'última, coneguda ahir, diu alguna cosa.

La gestió del tripartit no aixeca entusiasme, ja que treu un mediocre aprovat. Un 5,39. No és un *cum laude*, però tampoc un suspens. I menys el zero *patatero* que pinten alguns intel·lectuals compromesos, nacionalistes (en grau variable) o conservadors (en grau més fix).

El tripartit suspèn en autogovern (4,59 davant del 5,12 el 2009), política econòmica (3,86 contra 4,02), lluita contra l'atur (3,37 davant 3,74) i immigració (4,26 contra 4,37). Però aprova, i millora, en la gestió dels serveis públics. En sanitat (6,14 davant 5,97), educació (5,76; abans, 5,86) i seguretat ciutadana (5,33; l'any passat va ser 5,35, però abans de Saura era 4,48. ¡Quina sorpresa per als que s'autorealitzen clavant agulles al conseller!). I la nota també és bona en cultura (6,10) i en coses més pràctiques -i tan criticades- com ara transport públic (6,10), carreteres (5,98) i ferrocarril (5,95).

Catalunya no és només la seva classe mitjana cultivada (que també ho és). I Ramon Tremosa no és el seu director espiritual. Catalunya pensa, per poc, que el tripartit és, malgrat tot, un got mig ple.